

دومین همایش ملی پرستاری، روان‌شناسی، ارتقای سلامت و محیط زیست سالم

۵ شهریور ۱۳۹۴

عنوان اقدام پژوهی

چگونه توانستم لکنت زبان دانش آموزم را بهبود بخشم

فاطمه رزمی^{۱*}، رویا بذرافکن^۲، سعید اکبری^۳

^۱ کارشناسی ارشد راهنمایی و مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، Razmi433@gmail.com

^۲ کارشناسی ارشد مشاوره دانشگاه علامه طباطبایی تهران، rb_bazrafkan@yahoo.com

^۳ کارشناسی گفتار درمانی دانشگاه علوم پزشکی تهران، akbari2477@yahoo.com

چکیده:

لکنت زبان نوعی اختلال در گفتار است که مشکلاتی در برقراری ارتباط با مخاطب ایجاد می نماید. در واقع لکنت عبارت است از تکرار و کشیدن کلمات به صورت غیر ارادی که فرد قصد بیان آنها را دارد که گاهی همراه با حرکتی مانند لرزش فک، صورت، پلک زدن و یا حتی کج شدن سر به چشم می خورد. یکی از علت ها در لکنت زبان که می توان در این اقدام پژوهی با توجه به مشکل علی به آن اشاره کرد ترس است. ترس حالتی است هیجانی، ناشی از احساس ناراحتی، از دید دیگر می توان گفت ترس عاطفه است به صورت نیرو و محرک که آدمی را در مبارزه با مشکلات و رفع موانع حیات دچار آسیب کرده و توان تلاش را از انسان می ستاند. قدرت اراده بر اثر آن از آدمی سلب شده و حرکت و رفتار، حتی سخن گفتن و دفاع از خود غیر ممکن می شود. دانش آموزانی همچون علی که در زمان خاصی با صحنه ترس آوری مواجه می شود ترس او نه تنها تخفیف پیدا نمی کند بلکه به صورت یک اختلال (لکنت زبان) بروز می کند. در این اقدام پژوهی هدف این بود که بتوانیم لکنت زبان دانش آموزم را بهبود ببخشیم به همین دلیل این اقدام پژوهی را تدوین نمودیم. من به کمک دوست گفتار درمانگرم و همچنین همکاری همکارانم و با آشنایی و ارتباط با والدین دانش آموزم، با ارائه رهنمود و راهکارهایی که به والدین برای اجرا در منزل نسبت به فرزندانشان مسولیت هایی را به عهده دانش آموزان و والدین ایشان قرار دادیم توانسته ایم لکنت زبان علی را بهبود بخشیم و او به یک آرامش درونی برسد و با اعتماد به نفس بیشتری در جمع دوستان سخن بگوید و نسبت به خودش احساس بهتری پیدا کند و از صحبت کردن لذت بیشتری ببرد.

کلیدواژه: لکنت زبان، ترس